

PROP DE VOSALTRES

Els catòlics en el servei de la política

Estimats diocesans:

En les nostres converses ordinàries utilitzem moltes vegades la paraula «política» per aplicar-la a una realitat concreta de la nostra vida social. I parlem de polítics quan ens referim a aquells que ocupen un lloc prominent a la societat, actuen com autoritat i presten un servei indispensable a i en la nostra estructura cívica. De forma repetida accentuem el vessant negatiu de la política per algunes persones que han abusat de la seva posició en el mateix exercici públic oblidant o no reconeixent la immensa quantitat de polítics amb una honestat fora de dubtes i amb una dedicació admirable al servei de la comunitat.

És un bon motiu, davant aquestes eleccions que s'apropen, per elogiar a tots aquells que volen servir al bé comú dels ciutadans i animar els catòlics a participar des de les seves conviccions creients en un desenvolupament harmònic del teixit social com a fruit de la caritat política i a aprofundir en el sentit de la dignitat de la persona. L'ésser humà és fill de Déu i com a tal ha de ser atès i estimat accentuant la part fraterna de les relacions.

Als catòlics que heu optat per aquest servei, la mateixa comunitat us demana que mai amagueu la vostra fe en els diferents plantejaments i activitats promogudes. Que actueu sempre de manera coherent amb les paraules i gestos de Jesucrist. Que sigueu clars en les vostres propostes i que no enganyeu ningú amb falses promeses. Que us preocupeu dels més fràgils de la nostra societat i que nin-

gú se senti descartat per la vostra actitud. Que utilitzeu un llenguatge educat, sense insults ni desqualificacions amb els que pensen contràriament o presenten diferents solucions als problemes plantejats. Que us acostumeu a treballar de forma col·legiada, aprenent i ensenyant la Doctrina Social de l'Església; apropau-vos a aquests principis que, amb seguretat, il·luminaran a les vostres ments iniciatives en tots els àmbits del quefer humà: la cultura, la ciència, l'economia, l'esport, l'art... Us proposo la lectura d'un Compendi de la Doctrina Social, publicat l'any 2005, i que ha servit de referència compromesa a molts servidors públics.

Us presento un breu resum utilitzant només els títols dels bonics capítols que va redactar un nombre grup d'estudiosos enquadrats en el Pontifici Consell «Justícia i Pau»: a la introducció, un comentari sobre *Un humanisme integral i solidari*; a

la primera part, els fonaments i principis de la nostra fe amb el disseny de Déu, la missió de l'Església i la centralitat de la persona humana amb els seus drets; a la segona part se'ns parla de *La família*, cèl·lula vital de la societat, *el treball humà*, *la comunitat política*, *la comunitat internacional*, *la salvaguarda del medi ambient* i *la promoció de la pau*; acaba amb una tercera part parlant de la Doctrina social i l'acció eclesial. Afegeix una conclusió amb una espècie de programa per a tots: *Cap a una civilització de l'amor*.

No us canso amb més documentació. S'ha escrit molt sobre aquest important tema que podeu trobar amb facilitat a les biblioteques dels

vostres sacerdots i a les llibreries. Cal que siguem capaços d'aplicar aquests principis a la vida ordinària animant a participar a tots aquells que amb les seves qualitats puguin millorar de forma integral la convivència entre els diferents grups, persones i organismes. En una carta del papa Francesc (2016) ens preguntava als pastors, ¿què significa per a nosaltres que els laics estiguin treballant en la vida pública? Significa buscar la forma de poder encoratjar, acompanyar i estimular tots els intents, esforços que ja es fan per mantenir viva l'esperança i la fe en un món ple de contradiccions.

Sigueu exigents amb els que governen, sigueu també agraïts pels seus serveis.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El Bisbe rep els catecúmens adults al Palau Episcopal

Seguint el curs de formació que ha de culminar amb la celebració del Baptisme i Confirmació dels catecúmens adults el proper 30 d'abril, IV diumenge de Pasqua, el bisbe Salvador va impartir una catequesi a la capella del Palau Episcopal.

Com és habitual, la trobada es va iniciar amb una pregària i la lectura d'un fragment dels Fets dels Apòstols on es relata el Naixement de l'Església.

Seguidament, el bisbe Salvador va parlar sobre l'Església com a expressió de l'amor de Déu Pare, que va enviar el seu Fill a salvar-nos i com a comunitat de seguidors de Jesucrist. L'Església, va dir, és el mateix cos de Crist, el poble de Déu. En certs moments, la catequesi es va convertir en un col·loqui entre els catecúmens i el Bisbe, en un ambient d'il·lusió i esperança.

CERCA DE VOSOTROS

Los católicos en el servicio de la política

Queridos diocesanos:

En nuestras conversaciones ordinarias utilizamos muchas veces la palabra «política» para aplicarla a una realidad concreta de nuestra vida social. Y hablamos de políticos cuando nos referimos a los que ocupan un lugar prominente en la sociedad, actúan como autoridad y prestan un servicio indispensable a y en nuestra estructura cívica. De forma repetida acentuamos la vertiente negativa de la política por algunas personas que han abusado de su posición en el mismo ejercicio público olvidando o no reconociendo la inmensa cantidad de políticos con una honestidad fuera de dudas y con una dedicación admirable al servicio de la comunidad.

Es un buen motivo, ante estas elecciones que se acercan, elogiar a todos aquellos que quieren servir al bien común de los ciudadanos y animar a los católicos a participar desde sus convicciones creyentes en un desarrollo armónico del tejido social como fruto de la caridad política y a profundizar en el sentido de la dignidad de la persona. El ser humano es hijo de Dios y como tal ha de ser atendido y querido acentuando la parte fraterna de las relaciones.

A los católicos que habéis optado por este servicio, la misma comunidad os pide que nunca escondáis vuestra fe en los distintos planteamientos y actividades promovidas. Que actuéis siempre de manera coherente con las palabras y gestos de Jesucristo. Que seáis claros en vuestras propuestas y no engaños a nadie con falsas promesas. Que os preocupéis de los más frágiles de nuestra sociedad y que nadie se sienta descartado por vuestra actitud. Que utilicéis un lenguaje educado, sin insultos ni descalificaciones con quienes piensan contrario o presentan distintas soluciones a los problemas planteados. Que os acostumbréis a trabajar de forma colegiada aprendiendo y enseñando la Doctrina Social de la Iglesia; acercaos a estos principios que, con seguridad, alumbrarán en vuestras mentes iniciativas en todos los ámbitos del quehacer humano: la cultura, la ciencia, la economía, el deporte, el arte... Os propongo la lectura de un Compendio de la Doctrina Social, publicado en el año 2005, y que ha servido de referencia comprometida a muchos servidores públicos.

Os presento un breve resumen utilizando sólo los títulos de los hermosos capítulos que redactó un numeroso grupo de estudiosos encuadrados en el Pontificio Consejo «Justicia y Paz»: en la introducción un comentario sobre *Un humanismo integral y solidario*, en la primera parte, los fundamentos y principios de nuestra fe con el designio de Dios, la misión de la Iglesia y la centralidad de la persona humana con sus derechos; en la segunda parte se nos habla de *La familia*, célula vital de la sociedad, *el trabajo humano*, *la comunidad política*, *la comunidad internacional*, *la salvaguarda del medio ambiente* y *la promoción de la paz*; acaba en una tercera parte hablando de la Doctrina social y la acción eclesial. Añade una conclusión con una especie de programa para todos: *Hacia una civilización del amor*.

No os canso con más documentación. Se ha escrito mucho sobre este importante tema que podéis encontrar con facilidad en las bibliotecas de vuestros sacerdotes y en las librerías. Hace falta que seamos capaces de aplicar estos principios a la vida ordinaria animando a participar a todos aquellos que con sus cualidades puedan mejorar de forma integral la convivencia entre los distintos grupos, personas y organismos. En una carta del papa Francisco (2016) nos preguntaba a los pastores, ¿qué significa para nosotros que los laicos estén trabajando en la vida pública? Significa buscar la manera de poder alentar, acompañar y estimular todos los intentos, esfuerzos que ya hoy se hacen por mantener viva la esperanza y la fe en un mundo lleno de contradicciones.

Sed exigentes con quienes gobiernan, sed también agradecidos por sus servicios.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La «X» a la declaració de la renda

La Conferència Episcopal Espanyola (CEE), a través del Secretariat per al Sosteniment de l'Església, ha posat en marxa la campanya Xtants 2023 amb el lema «Per ells, per tu, per tants», que anima a marcar la casella de l'Església a la declaració de la renda. El termini per presentar la declaració es va obrir aquest passat 11 d'abril i la campanya publicitària es tancarà coincidint amb el final del període habilitat per l'Agència Tributària, el 30 de juny.

Marcar la «X» de l'Església és una decisió lliure que no perju-

dica ningú i que no té cap cost, perquè ni et cobren més ni et tornen menys. A més, es poden marcar simultàniament les caselles de l'Església catòlica i les d'altres finalitats socials, sent de les poques coses que podem decidir sobre els nostres impostos. És a dir, si la deixem en blanc, és l'Estat qui decideix per nosaltres sobre aquesta petita quantitat.

Cada any es pot saber, a través de la Memòria Anual d'Activitats, en què utilitza l'Església els seus recursos.

Trobada d'Animadors de Comunitat

Les Animadors de Comunitat del Bisbat de Lleida van visitar, el passat dissabte 25 de març, la parròquia de Castellldans, en la que és la tercera visita que s'ha dut a terme dins el programa de

formació permanent d'aquest curs. En total es van aplegar una vintena de persones, entre Animadors de Comunitat i representants de les diferents àrees d'evangelització de la parròquia visitada.

D'altra banda, el Col·legi Episcopal va acollir, el passat 25 de març, la trobada de famílies d'infants que es preparen per rebre la Primera Comunió a la diòcesi de Lleida. Entre altres activitats d'aquesta reunió, que porta per títol «La llavor que creix», hi va haver l'actuació de la companyia Bufanúvols i un espai per a mares i pares.

Estudi de les Benaurances a Santa Teresa Jornet

Vint-i-vuit persones, entre assistents presencials i participants online, van prendre part el passat divendres 24 de març de la trobada organitzada pel Moviment de Professionals Catòlics a les dependències de la Parròquia de Santa Teresa Jornet, a la Unitat Parroquial de Cappont. Sota la direcció de Mn. Víctor Martínez, els assistents van participar d'una sessió d'estudi de l'Evangelí, centrat en les Benaurances i el Sermó de la Muntanya, a partir de l'Evangelí de Mateu (Mt 5,1-12).

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Necessitem líders que permetin els pobles entendre's i dialogar, i que generin la voluntat de construir un món

més estable i pacífic pensant en les noves generacions. Per a fer això es necessita comprensió, paciència i diàleg amb tots» (13 de setembre).

@Pontifex_es: «No justifiquem mai la violència. No permetem que el sagrat sigui instrumentalitzat per allò que és profà. Que el sagrat no sigui suport del poder i el poder no es recolzi en la sacralitat! Déu és pau i condueix sempre a la pau, mai a la guerra» (14 de setembre).

@Pontifex_es: «Invertim no en armaments sinó en instrucció, perquè la pau sigui el fruit d'un esforç educatiu constant que promogui els somnis de desenvolupament i de futur dels joves i dels nens» (14 de setembre).

@Pontifex_es: «Cada dia, bebès per néixer i nens, migrants i ancians són descartats. Nombrosos germans i germanes moren sacrificats en l'altar del lucre, embolicats en la indiferència. I, no obstant això, tot ésser humà és sagrat. És sobretot tasca de les religions recordar-ho al món!» (14 de setembre).

Joan Viñas, pregoner de la Setmana Santa a la Seu Vella de Lleida

La nau central de la Seu Vella de Lleida va ser el marc des d'on es va donar el tret de sortida als actes de la Setmana Santa, amb la lectura del pregó a càrrec del doctor i exrector de la Universitat de Lleida, Joan Viñas. L'acte, que va reunir les diferents confraries i germandats de la ciutat, també va comptar amb els tambors i bombos de la Confraria de la Mercè i amb la moixiganga de l'Esbart Sícoris.

En el seu pregó, Viñas va recordar la vida de Jesús com una lluita per la justícia social i a favor dels po-

bres, malalts i marginats, a favor de la llibertat, de no estar sotmesos a la llei, ni als sacerdots i poderosos que s'aprofiten de la bona voluntat de la gent senzilla. Viñas va explicar que «Jesús ens va donar a conèixer a Déu, Pare que estima tothom per igual, sense discriminacions entre rics i pobres, homes i dones» i que aquest va ser el motiu

perquè l'acusessin injustament, condemnant-lo, torturant-lo i clavant-lo a la creu. El pregó va reunir un nombrós públic i va estar presidit pel bisbe Salvador i pel paer en cap de la ciutat, Miquel Pueyo.

Via Crucis a la Granadella

Desenes de persones van participar, la tarda del diumenge 26 de març, en el Via Crucis que va tenir lloc a la Granadella i que va aplegar fe-

ligresos de les parròquies de l'Arxiprestat del Baix Urgell - les Garrigues. El bisbe Salvador també va participar en la celebració, prèvia als actes de la Setmana Santa.

Entre els actes previs a la Pasqua, la Parròquia de Sant Jaume de Lleida també va organitzar un cicle de xerrades de Quaresma, que van tenir lloc entre el 21 i el 23 de març. Els eixos de les conferències van ser la Conversió, la Paraula de Déu i la Comunitat, i van anar a càrrec de tres laiques: Mabel Albero, Maria Esmeralda Oliva i Carme Parellada.

La Parròquia de Sant Jaume també ofereix els «Dissabtes Bíblics», enguany dedicats a la lectura i comentari de relats bíblics en clau ecològica.

Donació d'una pintura de Josefa Canales al Bisbat de Lleida

El Bisbat de Lleida ha rebut la donació, per part de la senyora Maria Josefa Canales Solana, d'una pintura obra seva titulada *El Cirineu ajuda Jesús a portar la creu*, inspirada en l'obra de Tiziano. El quadre, que té unes dimensions de 143x93 cms quedarà a la disposició de la diòcesi per ubicar-la en una localització amb criteris d'estètica, il·luminació, espai disponible o de conservació de la pintura.

El bisbe Salvador va assistir a l'acte de donació al Palau Episcopal, al costat de l'autora i donant.

REFLEXIONS

Ens espera

Al inici del curs passat dos infants, companys d'escola, van demanar als pares si els havien batejat quan van néixer. La pregunta estava motivada perquè alguns dels companys de classe havien començat la catequesi preparatòria per a la primera comunió. Efectivament, havien estat batejats. En saber-ho, van manifestar als pares que també volien fer-la i preparar-se anant a la catequesi. Un dels infants ho motivava dient: «M'han dit que pel baptisme ens fem de la colla de Jesús. Per què no me n'heu parlat per explicar-me qui és i que vol dir ser de la seva colla? Per què no m'heu explicat que puc fer la primera comunió?». Ja són a segon curs de catequesi. Aquest any participaran del pa eucarístic. Ho esperen amb il·lusió. Ho parlen entre ells i amb els pares.

La mare d'un d'aquests infants comentava amb el seu espòs: «Quan ens casàrem, tu i jo érem catòlics força practicants. Veníem de grups juvenils de fe, en els que ens havíem implicat després de la confirmació. No sé ben bé perquè ens anàrem refredant i, sense perdre la fe, la nostra pràctica esdevingué molt intermitent, poc viscuda i poc comprometedora. Ens refredàrem molt. No sé si a tu t'ha passat igual, però l'interès del nostre fill per fer la comunió m'ha trasbalsat. Fa dies que hi penso i potser tu i jo n'hauríem de parlar seriosament i veure si aquest fet, la comunió del nostre fill, no hauria de comportar un retorn a Jesús i el que ens comportava la seva amistat i seguiment. Sento un cert enyor de les estones de pregària que compartíem. Vols dir que l'entusiasme i decisió del nostre fill no ens parla i ens demana una resposta? Iniciar un camí de retorn, sabent qui ens espera». «Així, el meu retorn enmig vostre farà que tingueu una nova ocasió per a gloriar-vos de mi en Jesucrist» (Fl 1,26).

El Senyor passa i torna a passar. Cal estar disposats a acollir-lo. Fer-li un espai en el nostre cor, en la nostra vida. La seva gràcia sobrepassa les nostres petites o grans mesquineses, els nostres petits o grans oblits. Vol tenir-nos a prop. Ens espera. «Esquinceu-vos el cor, i no els vestits. / Convertiu-vos al Senyor, el vostre Déu, / que és compassiu i benigne, / lent per al càstig i ric en l'amor, / i que es desdii de fer el mal» (Jl 2,13).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 4,23-31 / Sl 2 / Jo 3,1-8]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ Dimarts [Fets 4,32-37 / Sl 92 / Jo 3,7-15]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hiber-

non, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Dimecres [Fets 5,17-26 / Sl 33 / Jo 3,16-21]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dijous [Fets 5,27-33 / Sl 33 / Jo 3,31-36]. Tortosa (territori de la Comunitat Valenciana): Sant Vicenç Fer-

rer, prev.; Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Divendres [Fets 5,34-42 / Sl 26 / Jo 6,1-15]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.

22. □ Dissabte [Fets 6,1-7 / Sl 32 / Jo 6,16-21]. Sant Caius o Gai (de Dal-

màcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa.

23. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 2,14.22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.

Diumenge II de Pasqua (A)

COMENTARI

«Tots els creients
viven units i
tenien en comú
tots els seus béns»

Els evangelis no volen donar-nos història: *El que heu llegit ha estat escrit perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu i havent cregut tingueu vida en el seu nom.* La finalitat dels evangelis és que creguem, que no siguem com Tomàs: *Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.* Nosaltres serem feliços si creiem en el Ressuscitat, tot i que no el vegem físicament. Però ell és present entre nosaltres per la presència de l'Esperit: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats...* Els deixebles reben el poder de perdonar pecats perquè estan plens de l'Esperit. Pau ens parla de la novetat del cristià: *Jesucrist pel gran amor que ens té ens fa néixer de nou i ens dona una esperança viva gràcies a la seva resurrecció d'entre els morts.* Amb aquesta esperança i ressuscitats ara i aquí, els deixebles porten una vida diferent. Diu la primera lectura: *Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària.* Tot comença per escoltar Crist l'ensenyament del qual ens arriba a través dels apòstols. Com a conseqüència tots els béns es posen en comú: no tenen cap afany de posseir, de fer-se rics. Després aclareix encara: *Els creients tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú: tothom aportava el que tenia i rebia el que necessitava. Més enllà de la possible generalització, ens assenyalava un camí molt concret dels primers cristians. Tots els creients vivien units i assistien unànimement al culte del temple.* I es reunien per a l'Eucaristia i per a la pregària, a casa i en el temple. Els cristians, moguts per l'Esperit, viuen una vida nova, marcada per l'amor, la pregària, la comunió, el desprendiment de la riquesa i l'alegria. *Previen junts el seu aliment amb senzillesa i alegria.*

Són un model. Tant de bo sabéssim viure d'aquesta manera els cristians d'avui dia!

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i preuien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,42-47)

Los hermanos perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones.

Todo el mundo estaba impresionado, y los apóstoles hacían muchos prodigios y signos. Los creyentes vivían todos unidos y tenían todo en común; vendían posesiones y bienes y los repartían entre todos, según la necesidad de cada uno. Con perseverancia acudían a diario al templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casas y tomaban el alimento con alegría y sencillez de corazón; alababan a Dios y eran bien vistos de todo el pueblo; y día tras día el Señor iba agregando a los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor, Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final.

Por ello os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque es perecedero, se aquilata a fuego, merecerá premio, gloria y honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis y, sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo».

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.